Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

1. ožujka 2016.*

„Državne potpore – Sanacija poduzetnika u poteškoćama – Potpora u obliku državnog jamstva – Odluka kojom se utvrđuje da je potpora spojiva s unutarnjim tržištem – Nepokretanje formalnog istražnog postupka – Ozbiljne poteškoće – Postupovna prava zainteresiranih stranaka“

U predmetu T-79/14,

Secop GmbH, sa sjedištem u Flensburgu (Njemačka), koji zastupaju U. Schnelle i C. Aufdermauer, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju L. Armati, T. Maxian Rusche i R. Sauer, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom zahtjeva za poništenje Odluke Komisije C (2013) 9119 *final* od 18. prosinca 2013. u vezi s državnom potporom SA.37640 – Potpora za sanaciju u korist ACC Compressors SpA – Italija,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, I. Pelikánová (izvjestiteljica) i E. Buttigieg, suci,

tajnik: K. Andová, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 8. rujna 2015.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 ACC Compressors SpA trgovačko je društvo koje se od 1960. bavi proizvodnjom i prodajom hladnjaka za domaćinstva. Riječ je o društvu kćeri pod potpunom kontrolom društva Household Compressors Holding SpA (HCH) koje djeluje samo kao holding društvo i ne bavi se djelatnošću proizvodnje. ACC Compressors inicijalno je držalo 100% temeljnog kapitala društva ACC Austria GmbH, a putem tog društva i 100% temeljnog kapitala društava ACC Germany GmbH i ACC USA LLC.

* Jezik postupka: njemački

2 Grupa ACC ušla je 2012. u gospodarske poteškoće. Protiv društva ACC Germany otvoren je u listopadu 2012. stečaj. Protiv društva ACC Austria stečaj je otvoren 20. prosinca 2012. Društvo ACC Compressors proglašeno je 28. lipnja 2013. nesposobnim za plaćanje pa se od 27. kolovoza 2013. nalazi pod posebnom upravom. Društvo HCH proglašeno je nesposobnim za plaćanje 12. listopada 2013.

3 Nakon postupka dražbe u stečajnom postupku protiv društva ACC Austria, 20. travnja 2013. potpisan je ugovor o kupnji imovine društva ACC Austria između društva Secop Kompressoren GmbH, tužiteljeva društva kćeri, Secop GmbH, kojemu danas tvrtka glasi Secop Austria GmbH, i stečajnih upravitelja društva ACC Austria. Ugovor je potpisan s odgodnim uvjetom da Europska komisija donese odluku o spojivosti tog pravnog posla s unutarnjim tržištem.

4 Talijanska Republika je 5. studenoga 2013. obavijestila Komisiju o potpori za sanaciju društva ACC Compressors.

5 Prijavljena mjera sastojala se od državnog jamstva u trajanju od šest mjeseci za kreditne linije namijenjene osiguranju potrebne likvidnosti u ukupnom iznosu od 13,6 milijuna eura. To jamstvo trebalo je omogućiti nastavak poslovanja društva ACC Compressors u očekivanju izrade plana restrukturiranja ili likvidacije.

6 Odlukom od 11. prosinca 2013., Komisija je odlučila da neće podnijeti prigovor u pogledu stjecanja imovine društva ACC Austria od strane društva koje se sada zove Secop Austria (u daljnjem tekstu: Odluka o koncentraciji), čime je potvrdila ugovor sklopljen 20. travnja 2013.

7 Odlukom C (2013) 9119 *final* od 18. prosinca 2013. u vezi s državnom potporom SA.37640 – Potpora za sanaciju u korist ACC Compressors SpA – Italija (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), Komisija je odlučila da neće podnijeti prigovor protiv prijavljene mjere. Posebno je istaknula da je prijavljena mjera državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, ali da ispunjava pretpostavke na temelju kojih se kao potpora za sanaciju poduzetnika u poteškoćama može proglasiti spojivom s unutarnjim tržištem.

8 Stjecanje imovine društva ACC Austria od strane društva Secop Austria odnosilo se, među ostalim, i na patente koje je dotada ACC Compressors upotrebljavao u vlastitoj proizvodnji kompresora. U tijeku su dvije parnice u vezi s navedenim patentima (u daljnjem tekstu: sporni patenti) pred njemačkim i talijanskim sudom, između grupe Secop i grupe ACC koji se ne slažu oko pitanja je li između njih valjano sklopljen ugovor o licenciji (u daljnjem tekstu: spor o patentima).

Postupak i zahtjevi stranaka

9 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 5. veljače 2014. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.

10 Na temelju izvještaja suca izvjestitelja Opći sud (prvo vijeće) odlučio je otvoriti usmeni postupak te je, u okviru mjera upravljanja postupkom iz članka 64. Poslovnika Općeg suda, postavio pisanim putem strankama pitanja. Stranke su odgovorile u roku koji im je Opći sud odredio.

11 Na raspravi održanoj 8. rujna 2015. saslušana su izlaganja stranaka, kao i njihovi odgovori na pitanja koja im je postavio Opći sud.

12 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

13 Nakon izmjene svojeg zahtjeva u fazi odgovora na repliku, Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu kao neosnovanu;

— tužitelju naloži snošenje troškova.

Pravo

14 U prilog zahtjevu za poništenje tužitelj ističe tri tužbena razloga koji se temelje, kao prvo, na povredi članka 296. UFEU-a, bitnoj povredi postupka i nedostatku obrazloženja, kao drugo, na povredi Osnivačkih ugovora i, kao treće, na zlouporabi ovlasti.

15 U odgovorima na pisana pitanja Općeg suda, tužitelj je, s jedne strane, istaknuo da se u pogledu prvog tužbenog razloga treba smatrati da se temelji na nedostatku prikupljanja dokaza protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a i članku 4. stavku 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. UFEU-a] (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

16 Tužitelj, s druge strane, navodi da se u pogledu trećeg tužbenog razloga treba smatrati da se temelji na pogreškama u ocjeni jer Komisija nije uzela u obzir bitne elemente predmeta za koje je znala ili je morala znati. Usto je na raspravi napomenuo da ne vidi razloga zašto se prvi i treći tužbeni razlog, kako su preinačeni, ne bi zajedno ispitali.

17 Stoga će se istaknuti tužbeni razlozi u tom smislu ispitati u nastavku.

Drugi tužbeni razlog: povreda Ugovorâ

18 Drugi tužbeni razlog podijeljen je na tri dijela koji se temelje, kao prvo, na povredi članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a, kao drugo, na povredi članka 108. stavaka 2. i 3. UFEU-a i, kao treće, na povredi načela jednakog postupanja.

19 Najprije valja ispitati prvi i drugi dio zajedno. Naime, ta dva dijela tužbenog razloga odnose se u biti na osporavanje merituma Komisijine odluke o nepokretanju formalnog istražnog postupka.

Prvi i drugi dio drugog tužbenog razloga koji se temelje na povredi članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a i članka 108. stavaka 2. i 3. UFEU-a

20 Tužitelj u biti tvrdi da je Komisija pogrešno zaključila da je sporna potpora spojiva s unutarnjim tržištem, na temelju čega onda nije pokrenula formalni istražni postupak.

21 Komisija osporava tužiteljeve argumente.

– Pregled relevantne sudske prakse

22 Uvodno valja podsjetiti da je Komisija dužna pokrenuti formalni istražni postupak, među ostalim, ako je na temelju informacija koje je prikupila tijekom prethodnog istražnog postupka i dalje suočena s ozbiljnim poteškoćama u pogledu ocjenjivanja razmatrane mjere. Ta obveza izravno proizlazi iz članka 108. stavka 3. UFEU-a, u skladu s tumačenjem sudske prakse, a isto potvrđuju i odredbe članka 4. stavka 4. Uredbe br. 659/1999, u slučaju kada Komisija, nakon prethodnog ispitivanja ustanovi da postoje sumnje u pogledu spojivosti predmetne mjere s unutarnjim tržištem (vidjeti u tom smislu presudu od 12. veljače 2008., BUPA i dr./Komisija, T-289/03, EU:T:2008:29, t. 328.).

23 Naime, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, postupak predviđen člankom 108. stavkom 2. UFEU-a neizostavan je kada Komisija ima ozbiljne teškoće u ocjeni je li neka potpora spojiva s unutarnjim tržištem. Komisija se dakle može ograničiti na prethodnu fazu propisanu člankom 108. stavkom 3. UFEU-a kako bi donijela odluku u prilog nekoj državnoj mjeri samo ako nakon prvog ispitivanja može steći uvjerenje da ta mjera nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili pak, ako se utvrdi da je riječ o potpori, da je spojiva s unutarnjim tržištem. Nasuprot tomu, ako nakon tog prvog ispitivanja Komisija stekne protivno uvjerenje ili ne može nadvladati sve poteškoće u pogledu ocjenjivanja spojivosti razmatrane mjere s unutarnjim tržištem, Komisija je dužna prikupiti sva potrebna mišljenja i radi toga pokrenuti postupak predviđen člankom 108. stavkom 2. UFEU-a (presude od 15. lipnja 1993., Matra/Komisija, C-225/91, Zb., EU:C:1993:239, t. 33.; od 2. travnja 1998., Komisija/Sytraval i Brink's France, C-367/95 P, Zb., EU:C:1998:154, t. 39., i BUPA i dr./Komisija, t. 22. *supra*, EU:T:2008:29, t. 329.).

24 Stoga je Komisija na temelju činjeničnog i pravnog stanja konkretnog predmeta dužna odrediti je li zbog poteškoća uočenih prilikom ispitivanja spojivosti potpore potrebno pokrenuti taj postupak (presuda od 19. svibnja 1993., Cook/Komisija, C-198/91, Zb., EU:C:1993:197, t. 30.). To ocjenjivanje mora ispuniti tri zahtjeva.

25 Kao prvo, članak 108. UFEU-a ograničava ovlast Komisije da nakon prethodnog ispitnog postupka odluči o spojivosti potpore s unutarnjim tržištem isključivo na mjere koje ne stvaraju ozbiljne poteškoće pa taj kriterij ima isključivi karakter. Stoga, Komisija ne može odbiti pokrenuti formalni istražni postupak oslanjajući se na druge okolnosti, poput interesa trećih, na razloge ekonomičnosti postupka ili bilo koji drugi razlog upravnog oportuniteta (presuda od 15. ožujka 2001., Prayon-Rupel/Komisija, T-73/98, Zb., EU:T:2001:94, t. 44.).

26 Kao drugo, kada naiđe na ozbiljne poteškoće, Komisija je dužna pokrenuti službeni postupak i u tom pogledu nema nikakvu diskrecijsku ovlast. Iako je njezina ovlast u pogledu odlučivanja o pokretanju tog postupka vezana, Komisija ipak ima određenu marginu prosudbe u istraživanju i ispitivanju činjenica predmeta kako bi utvrdila dovode li iste do ozbiljnih poteškoća. U skladu sa svrhom članka 108. stavka 3. UFEU-a i Komisijinom dužnošću dobrog upravljanja, ona među ostalim može započeti dijalog s državom podnositeljicom prijave ili s trećim osobama kako bi tijekom prethodnog postupka nadvladala eventualno uočene poteškoće (presuda Prayon-Rupel/Komisija, t. 25. *supra*, EU:T:2001:94, t. 45.).

27 Kao treće, pojam ozbiljnih poteškoća objektivne je naravi. Postojanje takvih poteškoća treba ispitati kako u pogledu okolnosti donošenja pobijane odluke tako i u pogledu njegova sadržaja, i to na objektivan način povezivanjem obrazloženja odluke s podacima koje je Komisija imala na raspolaganju kad je odlučivala o spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem (vidjeti presudu Prayon-Rupel/Komisija, t. 25. *supra*, EU:T:2001:94, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

28 U ovom slučaju, Komisija je u pobijanoj odluci zaključila da je sporna potpora spojiva s unutarnjim tržištem jer je u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a i Smjernicama Zajednice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzeća u teškoćama (SL 2004., C 244, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 121., u daljnjem tekstu: Smjernice).

29 U tom pogledu valja naglasiti da članak 107. stavak 3. UFEU-a Komisiji daje široku marginu prosudbe u pogledu dopuštanja potpora iznimno od opće zabrane iz stavka 1. tog članka jer u tim slučajevima ocjena spojivosti ili nespojivosti državne potpore s unutarnjim tržištem stvara probleme koji podrazumijevaju uzimanje u obzir i ocjenu složenih ekonomskih činjenica i okolnosti. Nadzor koji provode sudovi Europske unije mora, stoga, u tom pogledu biti ograničen na provjeru toga jesu li činjenice sadržajno točne, je li počinjena očita pogreška u ocjeni i je li došlo do zlouporabe ovlasti. Sudovi Unije ne smiju zamijeniti gospodarsku ocjenu Komisije vlastitom gospodarskom ocjenom. Komisija može sama sebi propisati upute za izvršavanje svoje margine prosudbe donošenjem akata

poput Smjernica, pod uvjetom da takvi akti sadržavaju indikativna pravila o smjeru u kojem ta institucija treba ići i da ne odstupaju od pravila iz Ugovora. S tim u vezi, sudovi Unije moraju provjeriti je li Komisija poštovala zahtjeve koje si je sama propisala (presuda od 30. siječnja 2002., Keller i Keller Meccanica/Komisija, T-35/99, Zb., EU:T:2002:19, t. 77.; vidjeti također u tom smislu presudu od 1. prosinca 2004., Kronofrance/Komisija, T-27/02, Zb., EU:T:2004:348, t. 79. i navedenu sudsku praksu).

– Je li društvo ACC Compressors novi poduzetnik?

30 Na prvom mjestu, tužitelj tvrdi da nakon prodaje imovine društva ACC Austria, ACC Compressors više ne može upotrebljavati sporne patente jer ga treba smatrati poduzetnikom koji je nastao likvidacijom prethodnog poduzetnika odnosno novoosnovanim poduzetnikom u smislu točke 12. Smjernica. Naime, bez ovlaštenja za upotrebu spornih patenata, ACC Compressors nema dovoljno razvijenu strukturu kako bi bio prihvatljiv za sanacijsku potporu, a posebno ga se ne može izjednačiti s istoimenim poduzetnikom koji je kompresore proizvodio od 1960.

31 Točka 12. tih smjernica glasi:

„U okviru ovih Smjernica novoosnovano poduzeće ne može dobiti potporu za sanaciju ili restrukturiranje čak i ako je njegova početna financijska pozicija nesigurna. To je slučaj, primjerice, ako je novo poduzeće nastalo likvidacijom prethodnog poduzeća ili je samo preuze[l]o imovinu tog poduzeća. Poduzeće se u načelu smatra novoosnovanim tijekom tri godine od započinjanja poslovanja. Tek po završetku tog razdoblja poduzeće može primiti potporu za sanaciju ili restrukturiranje [...]“

32 Cilj točke 12. Smjernica očito je izbjeći osnivanje neodrživih poduzetnika ili gubitaških djelatnosti koji bi od svojeg osnivanja bili ovisni o javnim potporama. U tom pogledu, pojašnjenje u drugoj rečenici navedene odredbe odnosi se primjerice na prijenos imovine prethodno postojeće pravne osobe na drugu, novoosnovanu ili već postojeću pravnu osobu. Stoga se gospodarski subjekt u koji je sada ugrađena prenesena imovina može eventualno smatrati novim poduzetnikom. Što se tiče pravne osobe koja prenosi imovinu, cilj tog pravnog posla može biti upravo njezina sanacija.

33 Tužitelj, međutim, tvrdi da izraz „primjerice“ iz točke 12. Smjernica pokazuje da se netko može smatrati novim poduzetnikom ne samo ako korisnik potpore preuzme imovinu drugog društva, nego i ako se korisnikova imovina prenese na drugo društvo, kao što je u ovom slučaju imovina društva ACC Austria, koje je društvo kći ACC Compressorsa, prenesena na društvo Secop Austria.

34 Iz dolje navedenih razloga valja odbiti takvo tumačenje u ovom slučaju.

35 Kao prvo, ACC Compressors i ACC Austria bili su prije dio istog poduzetnika jer su proizvodili iste proizvode na dvije različite lokacije, iako pod istom ekonomskom upravom. Prilikom prijenosa proizvodnih pogona društva ACC Austria koji je stupio na snagu 11. prosinca 2013. odnosno na dan donošenja Odluke o koncentraciji (vidjeti točke 3. i 6. ove presude), obujam poslovanja tog poduzetnika bio je dakako smanjen jer više nije uključivao djelatnosti koje su se odnosile na proizvodni pogon u Austriji. Stoga, poduzetnik kojemu je dodijeljena sporna potpora, odobrena 18. prosinca 2013., više nije bio vlasnik proizvodnih pogona ACC Compressorsa. Međutim, potonje društvo upravljalo je predmetnim poduzetnikom i prije i poslije navedenog prijenosa i kao što je tužitelj priznao u točki 46. tužbe, ono je nakon donošenja pobijane odluke, iako u smanjenom opsegu, nastavilo proizvodnju i prodaju kompresora, čime se taj poduzetnik već tradicionalno bavio. Slijedom toga, protivno tužiteljevim navodima, riječ je o istom poduzetniku koji je kompresore proizvodio još od 1960.

36 Kao drugo, tumačenje koje je tužitelj predložio protivno je cilju točke 12. Smjernica, kako je izložen u točki 32. ove presude. Naime, u slučaju prijenosa imovine, za kvalifikaciju „novoosnovanog poduzetnika“ nije relevantan subjekt koji se sastoji od preostalih gospodarskih djelatnosti društva prenositelja, nego subjekt koji se sastoji od gospodarskih djelatnosti društva preuzimatelja u koje je uključena prenesena imovina. Uostalom, to što poduzetnik u poteškoćama prenosi određene dijelove imovine i svoje poslovanje geografski ili sektorski koncentrira na osnovnu djelatnost radi poboljšanja izgleda za ekonomski oporavak, uobičajeno je i razumno. Točka 39. Smjernica tako izričito predviđa otuđivanje imovine kao mjeru za izbjegavanje prekomjernog narušavanja tržišnog natjecanja, u sklopu ispitivanja plana restrukturiranja radi dodjele potpore za restrukturiranje. Bilo bi protivno općoj svrsi Smjernica kada bi takvom prodajom imovine poduzetnik-prenositelj u svakom slučaju bio onemogućen ostvariti potporu za sanaciju.

37 To što su između ACC Compressorsa et Secopa Austria u tijeku parnice u pogledu spornih patenata ne utječe na navedenu ocjenu.

38 Naime, prilikom donošenja pobijane odluke Komisija je mogla uzeti u obzir samo činjenično i pravno stanje u pogledu ACC Compressorsa kako je bilo na dan donošenja te odluke; maksimalno je trebala uzeti u obzir predvidivi razvoj situacije u razdoblju od šest mjeseci u odnosu na koje je potpora za sanaciju dodijeljena (vidjeti točku 5. ove presude). Međutim, kao što Komisija pravilno ističe, na dan donošenja pobijane odluke ACC Compressors je još uvijek upotrebljavao sporne patente za proizvodnju kompresora, što je morala uzeti u obzir i ništa nije upućivalo na to da bi se ta situacija mogla promijeniti u sljedećih šest mjeseci.

39 Osim toga, valja naglasiti da postojanje spora o patentima nije bilo relevantno za ocjenu spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem. Da je Secop Austria pobijedio u sporu o patentima, istina je da ACC Compressors više ne bi mogao upotrebljavati sporne patente i da bi zbog toga morao prestati s proizvodnjom važne serije proizvoda pod nazivom „Kappa“. Međutim, to je ovisilo i o tome je li nakon mogućeg poraza pred sudovima ACC Compressors mogao dobiti licenciju za poslovnu primjenu navedenih patenata. Štoviše, unaprijed se nije mogla isključiti mogućnost da to društvo eventualni prestanak djelatnosti proizvodnje kompresora „Kappa“ nadomjesti razvojem drugih serija ili djelatnosti. U svakom slučaju, valja zaključiti da Komisija na dan donošenja pobijane odluke nije bila dužna predvidjeti ishod spora o patentima pred nacionalnim sudovima, zamjenjujući ocjenu nadležnih sudova pred kojima se vodi spor svojom ocjenom.

40 Na kraju, valja odbiti tužiteljev argument koji je istaknuo na raspravi, a prema kojem je Komisija trebala uzeti u obzir činjenicu da je u postupku ocjene koncentracije ACC Compressors sam izjavio da, ako Secop Austria preuzme imovinu društva ACC Austria, neće moći nastaviti proizvodnju kompresora jer onda više neće moći upotrebljavati sporne patente.

41 Naime, u Odluci o koncentraciji Komisija je ispitala izjave ACC Compressorsa i, među ostalim, s obzirom na spor o patentima između dviju stranaka utvrdila da nije isključena mogućnost da stranke sklope ugovor o licenciji. Komisija je dakle u postupku ocjene koncentracije već utvrdila da su izjave ACC Compressorsa u pogledu nemogućnosti da nastavi proizvodnju kompresora bez licencije za sporne patente hipotetske.

42 U tim okolnostima, navedene izjave nisu bile presudne informacije za ocjenu konkurentskog odnosa ACC Compressorsa i Secopa pa se Komisiji ne može prigovoriti da o njima nije vodila računa u postupku kontrole državnih potpora.

– „Odgađa“ li sporna potpora samo „ono što je neizbježno“?

43 Na drugom mjestu, tužitelj tvrdi da spornu potporu nije trebalo dodijeliti jer se njome samo „odgađa ono što je neizbježno“, u smislu točke 72. Smjernica.

44 U točki 72. Smjernica iz 2006. stoji:

„Potpora za sanaciju jednokratna je intervencija kojom se prvenstveno želi održati daljnje poslovanje trgovačkog društva tijekom ograničenog razdoblja, tijekom kojeg se mogu ocijeniti njegovi izgledi za budućnost. Ne bi smjelo biti moguće odobriti ponovljeno davanje potpora za sanaciju koje bi samo održavale *status quo*, odgađale neodgodivo i u međuvremenu prebacivale gospodarske i socijalne probleme na druge, učinkovitije proizvođače ili na druge države članice. Prema tome, potpora za sanaciju trebala bi se davati samo jednom (uvjet jednokratnog davanja) [...]“.

45 U cjelokupnoj strukturi točke 72. Smjernica, to da potpora za sanaciju ne smije samo služiti za održavanje *statusa quo* i odgađanje onoga što je neizbježno navodi se samo primjerice kako bi se opravdalo načelo jednokratnog davanja koje je propisano točkom 72. Stoga, u skladu s dinamikom te točke, to da je deset godina nakon dodjeljivanja prve potpore za sanaciju zatražena druga potpora za sanaciju može upućivati na to da je prva potpora samo održala *status quo* i odgodila ono što je neizbježno. U ovom slučaju, dovoljno je primijetiti, s jedne strane, da je u skladu s utvrđenjima iz točke 38. pobijane odluke, koja tužitelj nije osporavao, sporna prva potpora za sanaciju koja je dodijeljena ACC Compressorsu i s druge strane, da je tužitelj samo ustvrdio da je sporna potpora samo „odgodila ono što je neizbježno“, a da tu tvrdnju nije potkrijepio. Na kraju, budući da je tužitelj svoju tvrdnju utemeljio na sporu o patentima, gore je utvrđeno da taj spor nije bio relevantan za ocjenu spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem.

46 Slijedom toga, taj tužiteljev argument treba odbiti.

– Uzimanje u obzir potpora koje su navodno ranije primljene

47 Na trećem mjestu, tužitelj tvrdi da Komisija nije vodila računa o kumulativnom učinku sporne potpore i sredstava koja su navodno ranije bila isplaćena putem Cassa Integrazionea. Prema njegovu mišljenju, Cassa Integrazione je fond za isplatu naknada za djelomično obustavljanje djelatnosti koje Komisija smatra državnim potporama.

48 U točki 23. Smjernica stoji:

„Ako je ranije dana nezakonita potpora poduzeću u teškoćama u odnosu na koju je Komisija donijela odluku kojom nalaže povrat potpore, i ako nije došlo do povrata u skladu s člankom 14. Uredbe [br. 659/1999], pri ocjenjivanju potpore za sanaciju i restrukturiranje koja se ima dati istom poduzeću uzet će se u obzir, kao prvo, kumulativni učinak stare i nove potpore te, kao drugo, činjenica da stara potpora nije bila vraćena.“

49 Stoga valja istaknuti da točka 23. Smjernica izričito ne predviđa uzimanje u obzir kumulativnog učinka ranijih potpora i nove potpore za sanaciju ili restrukturiranje, osim u slučaju nezakonitih potpora u odnosu na koje je donesena odluka kojom se nalaže povrat i koju dotična država članica još uvijek nije provela. Na temelju te odredbe, Komisija je uostalom od talijanskih tijela zatražila izjavu prema kojoj ACC Compressors nije primio takve potpore koje još uvijek nisu oduzete (pobijana odluka, točka 40.).

50 Međutim, nesporno je da u odnosu na naknade koje je navodno isplatila Cassa Integrazione, u pogledu kojih Komisija tvrdi da nije imala saznanja, nije donesena odluka kojom se nalaže povrat. Prema tekstu Smjernica, a posebno točke 23., Komisija stoga nije bila dužna uzeti u obzir te navodne potpore.

51 U pogledu pitanja je li takvo uzimanje u obzir bilo nužno iako Smjernice nigdje izričito ne propisuju obvezu u tom smislu, valja naglasiti da se posebnosti potpora za sanaciju protive uzimanju u obzir kumulativnog učinka ranijih potpora koje nisu pokrivene točkom 23. Smjernica. Naime, točka 15. Smjernica definira potpore za sanaciju kako slijedi:

„Potpora za sanaciju prema naravi vremenski je ograničena i povratna pomoć. Njezin je primarni cilj osigurati održavanje propadajućeg poduzeća dok se ne pripremi plan restrukturiranja ili likvidacije. Temeljno je načelo da potpora za sanaciju omogućava vremenski ograničenu potporu trgovačkom društvu koje je suočeno sa značajnim pogoršanjem financijske situacije koje se reflektira u akutnoj krizi likvidnosti ili tehničkoj insolventnosti. Takva vremenski ograničena potpora trebala bi mu osigurati vrijeme potrebno za analizu okolnosti koje su dovele do teškoća i vrijeme potrebno za razvoj prikladnog plana oporavka. Štoviše, potpora za sanaciju mora biti ograničena na najnižu potrebnu mjeru. Drugim riječima, potpora za sanaciju daje kratki predah poduzeću u teškoćama u trajanju od najviše šest mjeseci. Potpora se mora sastojati od povratne potpore za likvidnost u obliku jamstava za zajam ili zajmova, s kamatnim stopama koje su barem usporedive s onim koje se naplaćuju na zajmove zdravih poduzeća, naročito s referentnim stopama donesenim od Komisije. Strukturalne mjere koje ne zahtijevaju brzu akciju, kao primjerice nepovratno i automatsko sudjelovanje države u vlastitim sredstvima poduzeća, ne mogu se financirati iz potpore za sanaciju.“

52 Iz te definicije, kako to Komisija pravilno navodi, proizlazi da potpore za sanaciju poput sporne potpore imaju vrlo ograničene učinke na unutarnje tržište, s obzirom na ograničen odabir prihvatljivih mjera (jamstva za zajam ili zajmovi) kao i vremensku ograničenost i dužnost povrata (kraj jamstva i dužnost povrata zajma nakon najviše šest mjeseci, uz obvezu podnošenja plana restrukturiranja ili likvidacije po isteku tog roka) te ograničenost isključivo na nužne mjere za privremeni nastavak poslovanja predmetnog poduzetnika. Činjenica da je riječ o ograničenim učincima i hitnosti potpora za sanaciju opravdava to da ih Komisija uobičajeno ispituje u pojednostavljenom postupku, u skladu s točkom 30. Smjernica, u kojem je dužna uložiti napor da donese odluku u roku od mjesec dana ako potpore ispunjavaju određene kriterije. Međutim, uzimanje u obzir kumulativnog učinka prethodnog primanja bilo koje navodno nezakonite potpore onemogućilo bi poštovanje tog roka i, prema tome, ne bi bilo u skladu s hitnošću tog ispitivanja i činjenicom da su učinci tih potpora na tržišno natjecanje ograničeni.

53 Štoviše, kada bi se uzimale u obzir prethodne potpore, a ne one koje su pokrivene definicijom iz točke 23. Smjernica i koje su već obuhvaćene Komisijinom konačnom odlukom kojom se nalaže povrat, Komisija bi morala u tom predmetu provesti ispitivanje navedenih prethodnih potpora, pri čemu je moguće da se ona i dotična država članica ne bi slagale u pogledu pitanja je li riječ o potporama i nezakonitim potporama i u odnosu na njih bi morala provesti poseban postupak i donijeti posebnu odluku. To bi u konačnici moglo dovesti do odbijanja dodjele potpore za sanaciju na temelju površnog ispitivanja prethodnih potpora za koje bi se kasnije moglo pokazati da su bile zakonite ili da nisu potpore ili bi pak neopravdano produljilo vrijeme potrebno za donošenje odluke o potpori za sanaciju. Stoga je takav način postupanja također očito nespojiv sa zahtjevima koji proizlaze iz načela pravne sigurnosti.

54 Prema tome, valja zaključiti da Komisija nije trebala uzeti u obzir kumulativni učinak navodno ranije primljenih potpora i potpore za sanaciju, izvan slučajeva koji su propisani točkom 23. Smjernica.

55 Slijedom toga, taj tužiteljev argument valja odbiti kao neosnovan.

– Uzimanje u obzir dampinga koji je ACC Compressors navodno primjenjivao

56 Na četvrtom mjestu, tužitelj smatra da je Komisija trebala uzeti u obzir opasnost od toga da sporna potpora omogući ACC Compressorsu nastavak dampinške politike koju je primjenjivao od 2013.

57 U tom pogledu, dovoljno je utvrditi da se tužitelj samo poziva na navodnu dampinšku politiku ACC Compressorsa a da nije podnio nijedno objašnjenje ili dokaz koji bi potkrijepili taj navod. U tim okolnostima, valja odbiti taj tužiteljev argument.

– Izračuni koje je podnijela Komisija

58 Na petom mjestu, tužitelj u tužbi tvrdi da su izračuni koje je Komisija podnijela u sklopu ocjene spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem netočni i njoj nerazumljivi bez uvida u spis.

59 Budući da je u svojem odgovoru na pisana pitanja Općeg suda tužitelj odustao od tog prigovora, uzimajući u obzir objašnjenja koja je Komisija podnijela u odgovoru na tužbu, nije potrebno donijeti odluku u tom pogledu.

60 S obzirom na to da valja odbiti sve prigovore istaknute u okviru prvog i drugog dijela drugog tužbenog razloga, potrebno je odbiti navedene dijelove u cijelosti.

Treći dio drugog tužbenog razloga koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja

61 Tužitelj ističe da nije imao priliku iznijeti svoje mišljenje u postupku kontrole državnih potpora koji je pokrenut u korist ACC Compressorsa kako bi se usprotivio dodjeli sporne potpore, eventualno u okviru formalnog istražnog postupka. Nasuprot tomu, ACC Compressors se u postupku ocjene koncentracije imao priliku usprotiviti tomu da Secop Austria otkupi imovinu društva ACC Austria. Prema njegovu mišljenju, povrijeđeno je načelo jednakog postupanja jer je konkurentski odnos grupe ACC i grupe Secop trebalo ispitati u oba postupka.

62 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, načelo jednakog postupanja, kao opće načelo prava Unije, zahtijeva da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako takvo postupanje nije objektivno opravdano (vidjeti presudu od 16. prosinca 2008., Arcelor Atlantique et Lorraine i dr., C-127/07, Zb., EU:C:2008:728., t. 23. i navedenu sudsku praksu).

63 U tom pogledu, na prvom mjestu valja utvrditi da ni u postupku kontrole državnih potpora ni u postupku ocjene koncentracija, tržišni takmaci dotičnih poduzetnika nemaju pravo da ih se po službenoj dužnosti uključi u postupak, a posebno u prvoj fazi postupka u kojoj Komisija provodi prethodnu ocjenu predmetne potpore odnosno prijavljene koncentracije.

64 Naime, kao prvo, u području državnih potpora prema ustaljenoj sudskoj praksi, valja razlikovati, s jedne strane, prethodnu fazu ispitivanja potpora propisanu člankom 108. stavkom 3. UFEU-a, koja samo ima za cilj omogućiti Komisiji da stekne prvi dojam o djelomičnoj ili potpunoj spojivosti predmetne potpore i, s druge strane, fazu ispitivanja iz stavka 2. istog članka. Tek u toj fazi, kojoj je svrha omogućiti Komisiji stjecanje potpune slike o svim činjenicama predmeta, UFEU propisuje obvezu Komisije da pozove stranke da podnesu svoje primjedbe (presude Cook/Komisija, t. 24. *supra*, EU:C:1993:197, t. 22.; Komisija/Sytraval i Brink's France, t. 23. *supra*, EU:C:1998:154, t. 38., i od 13. prosinca 2005., Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb., EU:C:2005:761, t. 34.). Slijedom toga, zainteresirane stranke, osim dotične države članice, uključujući i tržišne takmace korisnika potpore, poput tužitelja u ovom slučaju, uopće nemaju pravo stupiti u postupak u fazi prethodnog ispitivanja.

65 Kao drugo, u području koncentracija, članak 18. stavak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.; u daljnjem tekstu: Uredba o koncentracijama), uz pojašnjenje iz članka 11. točke (c) Uredbe Komisije (EZ) br. 802/2004 od 21. travnja 2004. o provedbi Uredbe br. 139/2004 (SL L 133, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak

5., str. 95.), propisuje da Komisija može po službenoj dužnosti saslušati i druge fizičke ili pravne osobe koje nisu podnositelji prijave kao i druge stranke predložene koncentracije, ali ona je to dužna učiniti samo uz ispunjenje dvostrukog uvjeta da navedene osobe imaju dostatan interes i da podnesu odgovarajući zahtjev (vidjeti u tom smislu presudu od 27. studenoga 1997., Kaysersberg/Komisija, T-290/94, Zb., EU:T:1997:186, t. 108. i 109.).

66 Na drugom mjestu, nasuprot tomu, valja istaknuti da ACC Compressors kao podnositelj prijave koncentracije u postupku ocjene koncentracije nije imao samo položaj tržišnog takmaca društva Secop Austria, nego i „druge uključene stranke“ u smislu članka 11. točke (b) Uredbe br. 802/2004, s obzirom na to da ga je kao društvo majku društva ACC Austria - u kojemu je trebalo rasprodati svu imovinu – valjalo izjednačiti s prodavateljem te imovine pa je onda imao svojstvo stranke u predloženoj koncentraciji. Međutim, za razliku od tržišnih takmaca, zainteresirane stranke, u skladu s člankom 18. stavkom 1. *in fine* Uredbe o koncentracijama, imaju pravo očitovati se u svakom stadiju postupka, uključujući prethodnu fazu (vidjeti u tom smislu presude od 24. ožujka 1994., Air France/Komisija, T-3/93, Zb., EU:T:1994:36, t. 81. i od 20. studenoga 2002., Lagardère i Canal+/Komisija, T-251/00, Zb., EU:T:2002:278, t. 93. i 94.).

67 Stoga je potrebno zaključiti da je tužiteljev položaj u postupku kontrole državnih potpora u kojem je donesena pobijana odluka drukčiji od položaja ACC Compressorsa u postupku ocjene koncentracije u kojem je donesena Odluka o koncentraciji, s obzirom na to da je ACC Compressors imao pravo biti saslušan prije donošenja potonje odluke. Slijedom toga, to što Komisija prije donošenja pobijane odluke tužitelju nije dala priliku da se očituje nije dovelo do povrede načela jednakog postupanja.

68 Stoga valja odbiti treći dio drugog tužbenog razloga i, prema tome, drugi tužbeni razlog u cijelosti.

Prvi i treći preinačeni tužbeni razlog, koji se temelje na nedostatku prikupljanja dokaza i pogreškama u ocjeni

69 Tužitelj u tom pogledu prigovara Komisiji da nije uzela u obzir informacije sadržane u Odluci o koncentraciji (vidjeti točku 6. ove presude), iako su relevantne i bitne za ocjenu spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem, i da su joj u tom pogledu bile dovoljne samo informacije koje su joj pružila talijanska tijela vlasti i ACC Compressors kao korisnik. Smatra da je Komisija posebice trebala uzeti u obzir činjenicu, koju je i ACC Compressors naveo u postupku ocjene koncentracije, da bez licencije za sporne patente to društvo više ne bi moglo nastaviti poslovati na tržištu rashladnih kompresora za kućanske aparate (vidjeti točku 40. ove presude).

70 Komisija osporava tužiteljeve argumente.

71 Uvodno valja istaknuti da Komisija ne osporava činjenice na koje se tužitelj poziva u prvom tužbenom razlogu, to jest da u ovom postupku kontrole državnih potpora nije uzela u obzir informacije koje je prikupila u postupku donošenja Odluke o koncentraciji. Među strankama su dakle sporna samo dva pitanja, i to, s jedne strane, je li Komisija imala pravo (pa čak i obvezu) uzeti u obzir navedene informacije i, s druge strane, jesu li te informacije bile relevantne za ocjenu spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem.

Opseg Komisijine obveze prikupljanja dokaza u fazi prethodnog ispitivanja

72 Budući da se prvi preinačeni tužbeni razlog temelji na nedostatku prikupljanja dokaza, najprije valja odrediti opseg Komisijine obveze prikupljanja dokaza u fazi prethodnog ispitivanja.

73 Kako je naglašeno u točki 64. ove presude, prethodna faza ispitivanja propisana člankom 108. stavkom 3. UFEU-a ima samo za cilj omogućiti Komisiji da stekne prvi dojam o djelomičnoj ili potpunoj spojivosti predloženih potpora s Ugovorom koje su joj prijavljene.

74 Iz sudske prakse također proizlazi da radi odobrenja nove ili izmijenjene potpore iznimno od pravila Ugovora, dotična država članica, na temelju dužnosti suradnje s Komisijom u skladu s člankom 4. stavkom 3. UEU-a, mora podnijeti sve elemente na temelju kojih ta institucija može provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za tu iznimku (presude od 28. travnja 1993., Italija/Komisija, C-364/90, Zb., EU:C:1993:157, t. 20.; od 6. travnja 2006., Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisija, T-17/03, Zb., EU:T:2006:109, t. 48. i od 12. rujna 2007., Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Komisija, T-68/03, Zb., EU:T:2007:253, t. 36.).

75 Te postupovne obveze navedene su i konkretizirane u pogledu prethodnog postupka člankom 2. stavkom 2. i člankom 5. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 659/1999.

76 Slijedom toga, u prethodnom postupku ispitivanja Komisija se načelno može držati elemenata koje joj je podnijela dotična država članica – po potrebi i nakon dodatnog Komisijina zahtjeva (presuda od 15. lipnja 2005., Regione autonoma della Sardegna/Komisija, T-171/02, Zb., EU:T:2005:219, t. 40. i 41.) – i nije dužna samoinicijativno provoditi prikupljanje dokaza u pogledu svih okolnosti ako na temelju informacija koje je primila od države članice-podnositeljice prijave, nakon prvog ispitivanja može steći uvjerenje da predmetna mjera nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili pak, ako se utvrdi da je riječ o potpori, da je spojiva s unutarnjim tržištem (vidjeti sudsku praksu koja je navedena u točki 23. ove presude).

77 Nadalje, ako se naknadno pokaže da su informacije koje je pružila dotična država članica u bitnim točkama bile nepotpune ili pogrešne u tolikoj mjeri da dovode u pitanje Komisijinu ocjenu u pogledu toga da je potpora kako je stvarno provedena spojiva s unutarnjim tržištem, bila bi riječ o novoj, neprijavljenoj potpori u smislu članka 1. točke (f) Uredbe br. 659/1999 što znači da bi Komisija trebala pokrenuti novi postupak (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2011., Regione autonoma della Sardegna i dr./Komisija, T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08, Zb., EU:T:2011:493, t. 177. do 180.).

78 U ovom slučaju, kako proizlazi iz razmatranja izloženih u točkama 37. i 39. ove presude, to što je između ACC Compressorsa et Secopa Austria u tijeku parnica u pogledu spornih patenata ne može utjecati na ishod ocjene spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem. Slijedom toga, u postupku ocjene koncentracije Komisija uopće nije dužna uzeti u obzir ACC Compressorsove navode u tom pogledu.

Zabrana Komisiji da informacije prikupljene u postupku ocjene koncentracije upotrijebi u druge svrhe

79 Nadalje, u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe o koncentracijama, informacije prikupljene na temelju te uredbe upotrebljavaju se isključivo za potrebe određenog zahtjeva, istrage ili saslušanja.

80 Ta odredba Komisiji načelno zabranjuje da u postupku kontrole državnih potpora upotrijebi informacije koje je primila u postupku ocjene koncentracije.

81 Tužitelj, međutim, tvrdi da je sudska praksa ograničila područje primjene članka 17. Uredbe o koncentracijama jer ako Komisija u jednom postupku u vezi s tržišnim natjecanjem usput sazna za određene informacije i ako te informacije upućuju na to da su povrijeđena druga pravila tržišnog natjecanja, ona može pokrenuti drugi postupak kako bi provjerila točnost navedenih informacija ili da ih nadopuni, ponajprije tako što će zatražiti iste dokumente i upotrijebiti ih kao dokaz.

82 U tom pogledu valja istaknuti da iako se informacije prikupljene na temelju Uredbe o koncentracijama ne mogu izravno upotrijebiti kao dokazna sredstva u postupku koji nije uređen tom uredbom, one su indicije koje se po potrebi može uzeti u obzir kao opravdanje za pokretanje postupka na drugom pravnom temelju (vidjeti analogijom u odnosu na slučaj u kojem su informacije koje je prikupilo nacionalno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja upotrijebljene u postupku u vezi sa zabranjenim

sporazumima na razini Unije presude od 17. listopada 1989., Dow Benelux/Komisija, 85/87, Zb., EU:C:1989:379, t. 18. do 20., i od 16. srpnja 1992., Asociación Española de Banca Privada i dr., C-67/91, Zb., EU:C:1992:330, t. 39. i 55.).

83 U ovom slučaju, tužitelj ne prigovara Komisiji što na temelju informacija prikupljenih u postupku ocjene koncentracije nije pokrenula postupak kontrole državnih potpora, nego što te informacije nije uzela u obzir u postupku kontrole državnih potpora koji je već bio u tijeku. Stoga, na temelju sudske prakse navedene u točki 82. ove presude, valja zaključiti da je Komisija u postupku kontrole državnih potpora barem imala pravo zatražiti da se podnesu informacije ili dokumenti za koje je saznala u postupku ocjene koncentracije ako su te informacije ili dokumenti bili relevantni za ispitivanje predmetne potpore.

84 Tužitelj usto, pozivajući se na različite presude sudova Unije, tvrdi da se od zabrane predviđene člankom 17. stavkom 1. Uredbe o koncentracijama može odstupiti ako između različitih postupaka koji se vode pred Komisijom postoje poveznice. U ovom slučaju, takve su poveznice između postupka ocjene koncentracije i kontrole državnih potpora, prema njegovu mišljenju, restrukturiranje grupe HCH i prodaja imovine nekadašnjeg društva ACC Austria kao i posljedice koje je zbog toga imao ACC Compressors.

85 S tim u vezi, Komisija u skladu sa sudskom praksom načelno mora izbjegavati neusklađenosti do kojih može doći prilikom provedbe različitih odredbi Unije. Ta Komisijina obveza da poštuje usklađenost odredbi Ugovora u pogledu državnih potpora i ostalih odredbi Ugovora posebno je naglašena ako je drugim odredbama također cilj postići nenarušeno tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu (vidjeti presudu od 31. siječnja 2001., RJB Mining/Komisija, T-156/98, Zb., EU:T:2001:29, t. 112. i navedenu sudsku praksu).

86 Slijedom toga, kada donosi odluku o spojivosti potpore s unutarnjim tržištem Komisija ne može zanemariti opasnost od narušavanja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu do koje dolazi od pojedinačnih gospodarskih subjekata (presuda RJB Mining/Komisija, t. 85. *supra*, EU:T:2001:29, t. 113.). Analogno valja zaključiti da kada donosi odluku o spojivosti državne potpore Komisija mora uzeti u obzir posljedice koncentracije koju istodobno ocjenjuje u drugom postupku ako okolnosti te koncentracije mogu utjecati na ocjenu narušavanja tržišnog natjecanja do kojeg može doći zbog predmetne potpore. Stoga bi Komisija mogla biti dužna po potrebi uputiti pitanje dotičnoj državi članici kako bi predmetne informacije uključila u postupak kontrole državnih potpora.

87 Međutim, budući da spor o patentima nije bio relevantan za ocjenu spojivosti sporne potpore s unutarnjim tržištem (vidjeti točke 37. i 39. ove presude), takva obveza nije postojala u ovom slučaju.

88 Slijedom toga, valja odbiti prvi i treći preinačeni tužbeni razlog.

89 Budući da treba odbiti sve tužbene razloge, valja odbiti tužbu u cijelosti.

Troškovi

90 Sukladno odredbama članka 134. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje troškova sukladno Komisijinu zahtjevu.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Secop GmbH nalaže se snošenje troškova.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 1. ožujka 2016.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora 2

Postupak i zahtjevi stranaka 2

Pravo 3

Drugi tužbeni razlog: povreda Ugovorâ 3

Prvi i drugi dio drugog tužbenog razloga koji se temelje na povredi članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a i članka 108. stavaka 2. i 3. UFEU-a 3

– Pregled relevantne sudske prakse 3

– Je li društvo ACC Compressors novi poduzetnik? 5

– „Odgađa“ li sporna potpora samo „ono što je neizbježno“? 6

– Uzimanje u obzir potpora koje su navodno ranije primljene 7

– Uzimanje u obzir dampinga koji je ACC Compressors navodno primjenjivao 8

– Izračuni koje je podnijela Komisija 9

Treći dio drugog tužbenog razloga koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja 9

Prvi i treći preinačeni tužbeni razlog, koji se temelje na nedostatku prikupljanja dokaza i pogreškama u ocjeni 10

Opseg Komisijine obveze prikupljanja dokaza u fazi prethodnog ispitivanja 10

Zabrana Komisiji da informacije prikupljene u postupku ocjene koncentracije upotrijebi u druge svrhe 11

Troškovi 12